

havde noget som helst Indtryk af, at Situationen ikke stadig skulde trækkes i Langdrag, saaledes som den var trukket i Langdrag hele Vinteren igennem, hvor man havde benyttet sig af de Forslag, der var fremme, til ustandselige Undersøgelser, ustandselige Forespørgsler, og først Maaneder efter tog den Stilling, det ærede Medlem nok husker, man tog, da man sagde, at man ikke kunde arbejde videre paa det Grundlag.

Nu siger det ærede Medlem, at det var saa lige til, det var saa nemt, der var ikke noget i Vejen. Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem trænger til at repetere en anden Tale, han har holdt her paa Rigsdagen, nemlig den Tale, han holdt under Valglovens anden Behandling, hvor han ogsaa udtalte sig noget om de Principper, der er nedlagte i dette Lovforslag. Og der havde jeg egentlig ikke Indtryk af, at det hele stod saa klart og nemt og lige til for det ærede Medlem; og dog er det blevet uhyre meget mere indviklet siden.

Nej, Stillingen var i Virkeligheden saadan den Dag, at der med fuld Ret følte den største Utryghed af alle mulige Grunde over hele Forholdet; og derfor stemte jeg i det Partimøde, vi havde, efter at Tinget havde faaet Ferie, med stor Tilfredshed for en Resolution, der paa ny fastslog vort Ønske om, at Vælgerne skulde have Lejlighed til at tale. Jeg mente den Gang, at saaledes som Stillingen var, efter at det havde vist sig, at Ministeriet ikke længere havde noget Fler-tal her i Salen, vilde det være ganske naturligt og lige til, om Ministeriet sagde: Ja, lad os saa faa det Valg. Det var efter min Mening ganske naturligt, og jeg kan ikke tænke mig, at der vilde være noget Land, hvor et Ministerium under de Forhold ikke vilde tage Valg, navnlig naar det forlængst havde lovet Valg og overhovedet var gaaet til Valg ved sidste Folketingsvalg under Løftet om, at vi skulde faa Valg, saa snart Krigen var sluttet. Derfor syntes jeg, det var saa lige til at vente, at Ministeriet vilde give dette Valg. Men naar det ikke skete, var det, siger jeg, kun heldigt, at der traadte et Ministerium til, der vilde skaffe os det Valg; og det ærede Medlem ved ogsaa saa særdeles godt, bl. a. af det Valgopraab, som Venstre har udstedt fra sit Landsmøde, at saaledes er Venstres Betragtning.

Det ærede Medlem (Borgbjerg) sagde i denne Forbindelse, at Ministeriet Zahle mange Gange gerne havde villet gaa, men at det ærede Medlem og hans Parti holdt

paa det, det skulde ikke have Lov til at gaa. Ja, det har vi ogsaa hørt i disse Dage, hvor der har været talt om Generalstrejke. Ogsaa her har denne Betragtning været stærkt fremme: Det ærede Medlem fra Ringsteds (Zahle) Ministerium var ganske udenfor alt dette med Generalstrejken, ikke det aller-, allersvageste indirekte havde det med den at gøre. Og dog gik det ærede Medlems Parti til Kongen med et Ultimatum, og der sagde det ærede Medlems Parti: Vi vil have Ministeriet Zahle tilbage inden i Morgen Formiddag Kl. 9. Og det havde de slet ikke spurgt Ministeriet Zahles Medlemmer om; slet ikke! I den Grad skulde altsaa Ministeriet Zahles Medlemmer være Ejendom for Socialdemokratiet, at dette endogsaa kan gaa til Kongen og sige: Værsgod, dette Ministerium tilbage inden i Morgen Formiddag Kl. 9 — uden at have den svageste Anelse om, hvorvidt de Ministre nu ogsaa vilde tilbage eller ej. Det er dog en ganske umulig Situation. Det ærede Medlem kan dog ikke mene, at man for Alvor skulde tro noget saadant. Jeg tror, at der har været saa megen Forbindelse, at det ærede Medlem og de andre, der var med i den Deputation, har været overbeviste om, at Ministeriet Zahle vilde komme paa den Ultimatum-Trusel, som de havde stillet Kongen overfor — hvis det var blevet til noget med at følge dette Ultimatum.

Saa sagde det ærede Medlem: Respekt for Valgdagen! Hvad sagde ikke C. Berg? spurgte det ærede Medlem gentagne Gange. Hvad sagde ikke C. Berg under Provisorierne? Sagde han da ikke: Respekt for Valgdagen? Det er rigtigt, C. Berg sagde netop: Respekt for Valgdagen. Han sagde ogsaa under Provisorierne: Ingen ulovlige Midler, paa Lovens Grund kæmper vi, vi holder os til Stemmeretten, den tager vi som Middel, det, som vi vil bruge for at faa vor Magt her i Landet, er Stemmeretten. Hvad var det for en Valglov, vi havde den Gang? Det var en Valglov uden det allerringeste Spor af Forholdstalsvalg. Men det var den gældende Valglov, det var det, den var. Og man havde Respekt for den gældende Valglov, og man sagde: Den gældende Valglov bruger vi, og Stemmerettens Vej er den Vej, vi skal.

Saaledes hænger det sammen med den Respekt for Valgdagen, som blev krævet den Gang. Men den Respekt for Stemmeretten og den Respekt for den gældende Valglov, som det ærede Medlem har, er den, at han siger: Naar der skal